

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., v právní věci
žalobkyně: V. K.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne X, č. j. X
takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 5. 1. 2025 žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalované ze dne X, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zčásti změnila své rozhodnutí č. j. X ze dne 12. 9. 2024 podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) ve spojení s písm. e) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), tak, že žalobkyni se přiznává ode dne 7. 2. 2023 starobní důchod podle ustanovení § 29 odst. 1 písm. k) ZDP, a s přihlédnutím k článkům 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve výši 9 133 Kč měsíčně.

2. Dále žalovaná rozhodla ve smyslu § 67ca odst. 1 ZDP o navýšení starobního důchodu na částku 9 529 Kč měsíčně a dále ve smyslu nařízení vlády č. 286/2023 Sb. ode dne 1. 1. 2024 na částku 9 746 Kč měsíčně.
3. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 12. 9. 2024, č. j. X přiznala žalovaná žalobkyni starobní důchod podle ustanovení § 29 odst. 1 písm. k) ZDP a s přihlédnutím k čl. 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (dále jen „nařízení 883/2004“), ode dne 7. 2. 2023 ve výši 8 616 Kč měsíčně, s tím, že jí jej dále podle příslušných právních předpisů navýšila od červnové dávky 2023 na 8 995 Kč měsíčně a od 1. 1. 2024 na 9 207 Kč měsíčně.

II. Napadené rozhodnutí

4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná shrnula předmět a průběh správního řízení.
5. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí objasnila splnění zákonných podmínek pro přiznání starobního důchodu. V rámci mezistátních řízení se švýcarským a britským nositelem pojištění obdržela potvrzení z 8. 7. 2024 a z 11. 7. 2024, z nichž bylo možno připočítat k českým dobám pojištění doby pojištění získané na území těchto členských států dle nařízení 883/2004, které se nekryly s českými dobami pojištění. Tímto postupem bylo zjištěno, že i když žalobkyně nesplnila podmínky pro přiznání plného starobního důchodu, tak splnila podmínky pro přiznání aspoň dílčího starobního důchodu ve smyslu čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení 883/2004, neboť součtem 8 075 dnů českých dob pojištění, 5 330 dnů švýcarských dob pojištění a 366 dnů britských dob pojištění podle čl. 6 nařízení 883/2004 získala žalobkyně celkem 13 771 dnů ($8\,075 + 5\,330 + 366 = 13\,771$), tedy 37 roků a 266 dnů pojištění, čímž také splnila podmínku ustanovení § 29 odst. 1 písm. k) ZDP, ale jen s přihlédnutím k dobám pojištění získaným v jiných členských zemích dle nařízení 883/2004. Tím jí vznikl nárok aspoň na dílčí český starobní důchod.
6. Žalovaná dále zjišťovala důvodnost tvrzení žalobkyně týkajících se nezohledněných dob pojištění. Díky součinnosti s MSSZ Brno byl zpracován opravný evidenční list důchodového pojištění ze dne 31. 10. 2024 obsahující dobu pojištění od 1. 7. 1997 do 6. 9. 1998, s tím, že je v něm uvedena i doba pobírání nemocenských dávek v ochranné lhůtě po skončení pracovního poměru, s údaji, které souhlasí s daty uvedenými v zápočtovém listu, který žalobkyně doložila v příloze svých námitek. Konkrétně jde v roce 1998 a 1999 o doby od 3. 3. 1998 do 15. 3. 1998, od 23. 3. 1998 do 8. 4. 1998 a od 23. 7. 1998 do 30. 5. 1999, kdy byly vypláceny dávky nemocenského pojištění.
7. Na základě zjištěných skutečností byl vyhotoven nový osobní list důchodového pojištění (dále také jen „OLDP“), který je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí v námitkovém řízení. Jak z něj vyplývá, se zápočtem nově zhodnocené doby získala žalobkyně 39 roků a 87 dnů pojištění, z nichž 8 626 dnů činí české doby pojištění, 5 330 dnů činí švýcarské doby pojištění a 366 dnů činí britské doby pojištění. Jejich součet činí nyní 14 322 dny. Po tomto zjištění přistoupila žalovaná k přepočítání dílčího starobního důchodu žalobkyně a dospěla k tomu, že výše starobního důchodu činí 9 133 Kč (bez následného zohlednění zvýšení a valorizace). Postup vedoucí k tomuto závěru je v napadeném rozhodnutí podrobně popsán, včetně zdůvodnění rozhodného období pro výpočet osobního vyměřovacího základu (1986 až 2022), tak i provedení dílčení, které

se týká i zvýšení procentní výměry z důvodu částky za výchovu jednoho dítěte (tzv. výchovného).

8. K jednotlivým námitkám uvedla žalovaná následující argumentaci.
9. K části námitek, v nichž žalobkyně poukázala na to, že byla zaměstnaná i před rokem 1986, žalovaná uvádí, že tuto skutečnost nijak nerozporuje, neboť i doby zaměstnání před rokem 1986 jí byly plně zhodnoceny, jak vyplývá z osobního listu důchodového pojištění. Skutečnost, že jí za uvedenou dobu nebyly zhodnoceny také dosažené vyměřovací základy, vyplývá z definice rozhodného období pro stanovení osobního vyměřovacího základu stanovené v § 18 odst. 4 ZDP, v němž se výslovně stanoví, že do rozhodného období se nezahrnují kalendářní roky před rokem 1986. Jak je uvedeno výše, v případě žalobkyně je k dispozici více než 5 kalendářních roků s vyměřovacím základem po 1. 1. 1986, takže ustanovení druhé věty § 18 odst. 4 ZDP nelze v jejím případě aplikovat. Jestliže tedy žalovaná nezhodnotila příjmy žalobkyně dosažené před rokem 1986, učinila tak správně a v souladu se zákonem. Žalovaná proto shledala námitky žalobkyně i v tomto bodu jako zcela neopodstatněné a nedůvodné.
10. K části námitek, v níž žalobkyně poukázala na to, že jí nebyla zhodnocena doba pojištění jako OSVČ v době od 1. 1. 1990 do 30. 4. 1992 žalovaná konstatuje, že po prověření u MSSZ Brno jí byly dodatečně zhodnocené doby pojištění od 1. 9. 1990 do 31. 12. 1991 s vyměřovacími základy ve výši 1 600 Kč v roce 1990 a 14 800 Kč v roce 1991. Doba pojištění od 1. 1. 1992 do 31. 5. 1992 s vyměřovacím základem ve výši 8 400 Kč však žalobkyni byla zhodnocena již v rámci prvostupňového rozhodnutí. Žalovaná tedy vyhodnotila v tomto bodě námitky jako částečně oprávněné, s tím, že dodatečně zhodnocené doby i vyměřovací základy byly žalobkyni zohledněny při novém výpočtu jejího starobního důchodu tímto rozhodnutím v námitkovém řízení.
11. K části námitek, v níž žalobkyně poukazuje na to, že podle přiložené neověřené kopie mzdového listu vystaveného zaměstnavatelem Yargo I.C.A., s. r. o. měla mít v roce 1992 hrubý příjem ve výši 52 500 Kč, žalovaná konstatuje, že zhodnotila vyměřovací základ přesně podle evidenčního listu důchodového zabezpečení, který vystavil její zaměstnavatel Yargo I.C.A., s. r. o. dne 31. 3. 1995, a podle něj žalobkyně získala v době od 1. 10. 1992 do 31. 12. 1992 dobu pojištění v délce 92 dnů s vyměřovacím základem ve výši 50 960 Kč. Žalovaná proto shledala námitky žalobkyně i v tomto bodu jako zcela neopodstatněné a nedůvodné.
12. K části námitek, v níž žalobkyně poukázala na to, že jí nebyla zhodnocena doba pojištění jako OSVČ v době od 1. 1. 1996 do 29. 2. 1996, žalovaná konstatuje, že po prověření u MSSZ Brno jí byla tato doba 60 dnů dodatečně zhodnocena s vyměřovacím základem ve výši 16 821 Kč. Žalovaná tedy vyhodnotila námitky v tomto bodě jako částečně oprávněné, s tím, že dodatečně zhodnocené doby i vyměřovací základy byly žalobkyni zohledněny při novém výpočtu jejího starobního důchodu tímto rozhodnutím v námitkovém řízení.
13. K výši vyměřovacího základu dosaženého u zaměstnavatele Moravská vzduchotechnika, s. r. o. v době od 1. 7. 1997 do 6. 9. 1998 žalovaná konstatuje, že podle evidenčního listu důchodového pojištění, vystaveného dne 30. 8. 1999, byla žalobkyně pojištěna u uvedeného zaměstnavatele v době od 1. 7. 1997 do 14. 8. 1998, s tím, že v roce 1997 získala 184 dny pojištění dosáhla vyměřovacího základu ve výši 49 785 Kč a získala 32 dnů vyloučené doby, v roce 1998 získala 226 dnů pojištění, dosáhla

vyměřovacího základu ve výši 54 431 Kč. Tyto údaje byly základem pro zhodnocení dob pojištění a vyměřovacích základů v uvedené době v osobním listu důchodového pojištění připojenému k napadenému rozhodnutí. Žalobkyně k tomu zmiňuje, že jí na základě pravomocného rozhodnutí Městského soudu v Brně bylo přiznáno tříměsíční odstupné pro nezákonnou výpověď pracovního poměru. Žalovaná odkázala na ustanovení § 16 odst. 3 věty třetí ZDP. Žalovaná však deklarované pravomocné soudní rozhodnutí o neplatnosti výpovědi z pracovního poměru a o povinnosti zaměstnavatele žalobkyni zaplatit náhradu mzdy nenalezla. Z tohoto důvodu shledala žalovaná námitky žalobkyně i v tomto bodu jako zcela neopodstatněné a nedůvodné.

14. V další části svých námitek žalobkyně uvedla, že jí nebyla zhodnocena doba pracovní neschopnosti v plné výši do 6. 9. 1998, neboť byla zhodnocena jen do 14. 8. 1998. Tato část námitek byla shledána opodstatněnou a osobní list důchodového pojištění, který je připojen k tomuto rozhodnutí v námitkovém řízení, již chybějící dobu pojištění od 15. 8. 1998 do 6. 9. 1998 obsahuje.
15. K chybějícím dobám v evidenci uchazečů o zaměstnání na úřadu práce žalovaná v první řadě odkazuje na informaci, že dobu vedení v evidenci úřadu práce po 31. 12. 1995 jako uchazeče o zaměstnání, po kterou nenáleželo hmotné zabezpečení nebo podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, lze před dovršením věku 55 let hodnotit nejvýše v rozsahu 1 roku před vznikem nároku na důchod. Před dosažením věku 55 let lze zhodnotit dobu nezaměstnanosti maximálně v rozsahu 1 roku, přičemž žalobkyně dosáhla 55 let věku dne 21. 12. 2014. Žalovaná přezkoumala osobní list důchodového pojištění, připojený k napadenému rozhodnutí jako jeho nedílná součást, a konstatuje, že žalobkyni byly zhodnoceny do uvedeného data následující doby vedení v evidenci úřadu práce jako uchazeče o zaměstnání bez podpory v nezaměstnanosti nebo podpory při rekvalifikaci: 283 dnů od 24. 3. 2006 do 31. 12. 2006, 31 dnů od 1. 1. 2007 do 31. 1. 2007 a 51 dnů od 9. 2. 2007 do 31. 3. 2007, celkem tedy 365 dnů. Žalovaná konstatovala, že žalobkyni byla doba vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání na úřadu práce bez podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci po 31. 12. 1995 do 55 let věku zhodnocena v maximálním rozsahu 1 roku zcela v souladu se zákonem a více takové doby jí zhodnotit nelze. Žalovaná proto shledala námitky žalobkyně i v tomto bodu jako zcela neopodstatněné a nedůvodné.

III. Žaloba

16. V žalobě tvrdila žalobkyně následující důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí. Uvedla, že není spokojená s výší svého českého dílčího starobního důchodu, který jí byl přiznán ode dne 7. 2. 2023. V námitkovém řízení proti prvostupňovému rozhodnutí byla jen částečně úspěšná.
17. Žalobkyně tvrdí, že jí nebyla správně započítána doba a příjem. Správně jí chybí dva měsíce – a to květen a červen 1992 a hrubý výdělek ve výši 52 500 Kč. Žalovaná však uvedla pouze vyměřovací základ ve výši 50 960 Kč. Podnikání žalobkyně trvalo pouze do 30. 4. 1992, a ne do 31. 5. 1992. K tomu žalobkyně připojila ověřený mzdový list.
18. Dále žalobkyně rozporovala započtení doby pracovního poměru ode dne 1. 7. 1997 do 6. 9. 1998, a odkázala přitom na rozsudek Městského soudu v Brně č. j. 49 C 406/98-18, podle něhož bylo okamžité zrušení pracovního poměru neplatné, a také jí byla vyplacena náhrada mzdy za dvouměsíční výpovědní dobu. K tomu se žalovaná

nepokusila provést šetření a opatřit si důkazní prostředky. Nevycházela v této souvislosti z hrubého příjmu, který je uveden v zápočtovém listě (9 200 Kč).

19. Podle žalobkyně jsou v novém osobním listu důchodového pojištění ze dne 11. 11. 2024 doby pojištění také zkráceny, a to i roční vyměřovací základ za rozhodné období ve Švýcarsku a ve Spojeném království oproti OLDP ze dne 20. 8. 2024. Celkové dny jsou také kráceny.
20. Souhrnně vzato považuje žalobkyně celý výpočet za nepřehledný a nesrozumitelný s porovnáním se Švýcarskem. Konečně žalobkyně poukázala na to, že do roku 1986 se jí nezapočítaly žádné příjmy ani doby v evidenci úřadu práce. Poukázala také na krácení výchovného a následné valorizace.
21. K žalobě připojila žalobkyně následující listiny: informativní výpis dob pojištění ze dne 24. 6. 2022, kopii švýcarského pobytového průkazu, kopii platného občanského průkazu ČR, potvrzení ÚP Brno-město o vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání, osobní list důchodového pojištění ze dne 20. 8. 2024, potvrzení o zaměstnání (zápočtový list) vydaný zaměstnavatelem Moravská vzduchotechnika, s. r. o. za dobu od 1. 7. 1997 do 6. 9. 1998, mzdový list vydaný zaměstnavatelem YARGO I.C.A, s. r. o., a to za měsíce květen, červen, říjen, listopad a prosinec roku 1992 v celkové výši hrubého výdělku 52 500 Kč (pracovní poměr byl ukončen ke dni 30. 6. 1992 a znovu započal ode dne 1. 10. 1992). Konečně žalobkyně doložila kopii první stránky rozsudku Městského soudu v Brně č. j. 49 C 406/98-18, který nabyl dle připojené doložky právní moci ke dni 25. 5. 2001, ve věci neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru žalobkyně u zaměstnavatele Moravská vzduchotechnika, s. r. o., jakož i usnesení Městského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2001, č. j. 38 C 26/2000-19, ve věci vydání potvrzení o zaměstnání, jímž bylo toto řízení zastaveno z důvodu zpětvzetí žaloby.
22. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

23. Předmět soudního přezkumu je vymezen čistě současnou žalobou. Ta míří očividně na body „7 a 10“ odůvodnění napadeného rozhodnutí, tj. žalobkyně se domáhá zápočtu doby zaměstnání a příjmu od 1. května 1992 do 30. června 1992 a dále od 1. července 1997 do 6. září 1998. K období před rokem 1986 se napadené rozhodnutí vyjádřilo zcela jasně, to samé ostatně platí i pro dobu vedení v evidenci úřadu práce (srov. body 5 a 12 téhož rozhodnutí). Vlastní postup výpočtu důchodu, resp. nově vyhotoveného osobního listu důchodového pojištění s datem 11. 11. 2024, je v něm podrobně popsán.
24. Žalobkyně souběžně s pojednávanou žalobou požádala 24. února 2025 „o znovu přepočítání důchodu a opravu roků“, kdy na podporu (žalobou) nárokováných dob a příjmů označila – připojila „nové podklady“, mimo jiné ověřenou kopii mzdového listu vystaveného obchodní společností Yargo – I.C.A. spol. s r. o. Ve věci rekonstrukce evidenčního listu důchodového pojištění podle stávajícího § 6 odst. 3 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) za dobu od 1. května 1992 do 30. června 1992 se proto žalovaná obrátila na příslušnou územní správu sociálního zabezpečení, resp. příslušné

kontaktní pracoviště [§ 6a odst. 3 písm. a) téhož zákona)]; posléze tak došlo k vyhotovení opravného evidenčního listu (s datací 12. března 2025).

25. Co se týče doby zaměstnání u obchodní společnosti Moravská vzduchotechnika, s. r. o., potažmo vznesené žalobní výtky stran doloženého hrubého výdělku 9 200 Kč, nemá žalovaná na dosavadních závěrech důvod cokoli měnit. Předně je třeba zdůraznit, že v námitkách nebylo předloženo blíže nekonkretizované pravomocné soudní rozhodnutí, jímž mělo být údajně žalobkyni v minulosti přiznáno tříměsíční odstupné. Nyní pak připojila rozsudek Městského soudu v Brně č. j. 49 C 406/98-18 (opatřený doložkou právní moci), resp. záhlaví a výrok spolu s usnesením téhož soudu ze dne 31. srpna 2001, č. j. 38 C 26/2000-19, z nichž však deklarovaná náhrada mzdy patrná není. Z obou listin vyplývá pouze tolik, že okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem Moravská vzduchotechnika, s. r. o., bylo neplatné, přičemž řízení, kterým se žalobkyně domáhala vydání rozsudku, jímž by soud určil této společnosti povinnost vydat potvrzení o zaměstnání, bylo následně zastaveno (zaměstnavatel před zahájením jednání ve věci předal žalobkyni požadovaný dokument). Pokud žalovaná tedy vycházela – při tehdejší penzu důkazů – primárně z obsahu opravného evidenčního listu důchodového pojištění s datem vyhotovení 31. října 2024 (zohledňujícího i zápočtový list s datem 29. srpna 2001, jež žalobkyně předložila spolu s námitkami), nelze jí nic vytýkat.
26. Důkazní břemeno stran tvrzených okolností spočívalo zde zcela zjevně na samotné žalobkyni. Žalovaná nepopíratelně vyvinula kvůli event. zápočtu operované doby maximální úsilí. Stejně tak řízení před soudem by nemělo nahrazovat řízení před správním orgánem, tudíž není možné, aby se účastníci ex post pokoušeli zhojit případnou svoji liknavost ve správním řízení.
27. Z uvedených důvodů žalovaná navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V. Řízení před krajským soudem

28. Krajský soud zjistil, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou a je přípustná za podmínek ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)
29. Krajský soud vyžádal **správní spis** žalované, z něhož vyplývají následující relevantní skutečnosti pro posouzení věci. Žalobkyně si požádala prostřednictvím švýcarského nositele pojištění o starobní důchod dne 25. 9. 2023. Žalovaná nejprve rozhodla o jejím nároku na dílčí starobní důchod prvostupňovým rozhodnutím ze dne 12. 9. 2024, kde přiznala starobní důchod ve výši 8 616 Kč měsíčně ode dne 7. 2. 2023, a zároveň rozhodla o mimořádném zvýšení a valorizacích ode dne 1. 1. 2024. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky ze dne 15. 10. 2024, v jejichž příloze mj. předložila potvrzení o zaměstnání zaměstnavatele Moravská vzduchotechnika, s. r. o. za období ode dne 1. 7. 1997 až 6. 9. 1998, podle něhož činil její průměrný měsíční hrubý výdělek 9 200 Kč. Podle evidenčního listu vydaného zaměstnavatelem Yargo I.C.A. s. r. o. ze dne 31. 3. 1995 dosáhla žalobkyně v roce 1992 vyměřovacího základu 50 960 Kč za 92 dnů doby zaměstnání. Podle opravného evidenčního listu vydaného zaměstnavatelem Yargo I.C.A. s. r. o. ze dne 12. 3. 2025 získala žalobkyně v roce 1992 v období 4. 5. 1992 až 3. 7. 1992 celkem 61 dnů doby zaměstnání a vyměřovací základ 16 960 Kč. Žalobkyně k námitkám připojila mj. též mzdový list zaměstnavatele Yargo I.C.A. s. r. o., z něhož vyplývá, že celkem za rok 1992 činil hrubý výdělek žalobkyně u tohoto zaměstnavatele

- 52 500 Kč (*poznámka vlastní rukou*). Ve správním spisu jsou založena potvrzení o vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání v letech 6. 9. 1996 – 30. 6. 1997, 1. 6. 1999 – 2. 11. 2003, 31. 1. 2004 – 31. 1. 2007 a 9. 2. 2007 – 31. 3. 2007.
30. K napadenému rozhodnutí náleží osobní list doby pojištění ze dne 11. 11. 2024, z něhož vyplývají následující skutečnosti. Žalobkyně dosáhla celkem 14 322 dnů doby pojištění, přičemž na českou dobu připadá 8 626 dnů doby pojištění. Osobní vyměřovací základ činil 19 322 Kč a výpočtový základ 18 154 Kč. Ve sporném období 1. 1. 1992 – 31. 12. 1992 byl žalobkyni započten vyměřovací základ ve výši 50 960 Kč (Yargo I.C.A. s. r. o.) a 92 dnů doby zaměstnání a 8 400 Kč ze samostatné výdělečné činnosti. K období od 1. 7. 1997 do 31. 12. 1997 se uvádí celkem 184 dnů doby pojištění (32 dnů vyloučené doby) a vyměřovací základ 49 785 Kč, k období 1. 1. 1998 až 6. 9. 1998 se uvádí 249 dnů doby pojištění (76 dnů vyloučené doby) a vyměřovací základ 54 431 Kč.
31. Žalobkyně po vydání napadeného rozhodnutí podala dne 24. 2. 2025 žádost o přepočítání starobního důchodu s tím, že se změnila okolnost a získala „nové podklady“. Jde o kopii první stránky rozsudku Městského soudu v Brně č. j. 49 C 406/98-18, který nabyt dle připojené doložky právní moci ke dni 25. 5. 2001, ve věci neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru žalobkyně u zaměstnavatele Moravská vzduchotechnika, s. r. o., jakož i usnesení Městského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2001, č. j. 38C 26/2000-19, jakož i mzdový list za rok 1992 vydaný zaměstnavatelem Yargo I.C.A. (měsíce květen – červen 1992, říjen – prosinec 1992), které byly předloženy i v tomto soudním řízení. Následně žalovaná požádala MSSZ Brno o vyhotovení rekonstrukce evidenčního listu za období 1. 5. 1992 – 30. 6. 1992.
32. Žalovaná dále doplnila v průběhu řízení obsah správního spisu o nové rozhodnutí o přepočtu starobního důchodu žalobkyně ze dne 23. 7. 2025, č. j. X (dále jen „nové rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto o zvýšení starobního důchodu ode dne 7. 2. 2023 na částku 9 240 Kč měsíčně. Dále byla tato částka navýšena ve smyslu § 67ca odst. 1 ZDP na 9 639 Kč měsíčně, a podle nařízení vlády č. 286/1993 Sb. ode dne 1. 1. 2024 na 9 857 Kč měsíčně a podle nařízení vlády č. 282/2024 Sb. ode dne 1. 1. 2025 na částku 10 057 Kč měsíčně. V odůvodnění se uvádí, že byl proveden nový výpočet starobního důchodu, neboť byla došetřena doba pojištění a vyměřovací základ za rok 1992. Doba pojištění byla započítána v celkové výši 14 355 dnů, přičemž na český důchodový systém připadá doba 8 659 dnů. K rozhodnutí nebyl připojen osobní list důchodového pojištění.
33. Soud vyzval žalobkyni přípisem ze dne 7. 11. 2025 k zaujetí procesního stanoviska k nové situaci (zvýšení starobního důchodu). Žalobkyně nejprve přípisem ze dne 20. 11. 2025 sdělila, že žádá o zaslání tohoto nového rozhodnutí s tím, že jeho obsah jí není znám, a o lhůtu k zvážení dalšího procesního postupu. Krajský soud odročil již nařízené jednání na den 6. 1. 2026. Následně žalobkyně sdělila, že obsah nového rozhodnutí pro ni není nijak nový, a že na podané žalobě trvá. Nato sdělila žalovaná přípisem ze dne 30. 11. 2025, že iniciovala šetření u České pošty, s. p., podle níž byla zásilka ztracena a vypravila zároveň nové rozhodnutí žalobkyni znovu. Dle připojené kopie doručenkou došlo k doručení nového rozhodnutí dne 5. 12. 2025.
34. První **ústní jednání** ve věci se uskutečnilo dne 6. 1. 2026, a to v nepřítomnosti žalobkyně a za účasti zástupkyně žalované. Krajský soud konstatoval obsah soudního a správního spisu. Podrobněji se věnoval přílohám žaloby. Provedl důkaz novým rozhodnutím žalované a doručenkou, podle níž bylo toto nové rozhodnutí doručeno ke dni 5. 12.

2025 (opětovně). Jelikož soudu nebylo známo, zda žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala námitky, a tuto skutečnost nebyla schopna soudu potvrdit ani zástupkyně žalované, srovnal krajský soud klíčové závěry napadeného rozhodnutí a nového rozhodnutí, nicméně k novému rozhodnutí nebyl připojen osobní list důchodového pojištění. Krajský soud konstatoval, že starobní důchod přepočítaný na základě nového rozhodnutí žalované je o 107 Kč měsíčně vyšší. Stran celkové doby pojištění pracuje nové rozhodnutí s celkovou dobou pojištění – rozdíl 33 dnů doby pojištění (14 355 – 14 322 dnů). Z toho česká doba pojištění činí v obou OLDP částku 8 659 dnů. Dále se soud zabýval rozbořem rekonstruovaného evidenčního listu společnosti Yargo a rekonstruovaného evidenčního listu společnosti Moravská vzduchotechnika. Rozhodné období bylo stanoveno v letech 1986 – 2022. Co se týká cizích dob pojištění, soud konstatoval určité rozdíly ve švýcarských dobách pojištění, součty délky dob ale odpovídají. Mezi prvostupňovým a napadeným rozhodnutím není v celkové cizí době pojištění rozdíl, ale nesouhlasí zcela vyměřovací základy. Soud konstatoval i provedené krácení zvýšení procentní výměry starobního důchodu v poměru českých a celkových dob pojištění jako součásti procentní výměry důchodu. Následně krajský soud přikročil k odročení jednání za účelem výzvy žalované k doplňujícímu vyjádření ke zjištěným skutečnostem, a také vyčkání výsledku příp. námitkového řízení vůči novému rozhodnutí o přepočtu starobního důchodu.

35. Soud následně obdržel od žalobkyně potvrzení, že námitky proti novému rozhodnutí skutečně podala, a dále od žalované obdržel nový OLDP vypracovaný dne 24. 3. 2025 k novému rozhodnutí a nové rozhodnutí o námitkách ze dne 5. 2. 2026, č. j. X, jímž byly námitky zamítnuty a nové rozhodnutí žalované bylo potvrzeno. Konečně žalovaná zaslala i soudem požadované **doplňující vyjádření** ze dne 12. 3. 2026, z něhož vyplývá následující. Žalovaná především uvedla, že doba zaměstnání u obchodní společnosti Yargo I.C.A. spol. s r. o. byla žalobkyni plně zhodnocena. Žalobkyně se mýlí, pokud míní, že jí žalovaná zhodnotila pouze 33 dny (na osobním listu důchodového pojištění z 24. března 2025 položka „zaměstnání“ od 1. června do 3. července 1992), neboť při konkurenci překrývajících se dob pojištění – zde ze samostatné výdělečné činnosti a ze zaměstnání – je nerozhodné, zda období do 31. května 1992 figuruje na osobním listu důchodového pojištění coby doba samostatné výdělečné činnosti. Doba pojištění však samozřejmě nemůže přináležet duplicitně (tj. jakési zdvojené pojištění z titulu zaměstnání a z titulu podnikání pro výpočet celkové doby pojištění – k tomu viz § 14 odst. 1 ZDP).
36. Rovněž tak je zcela zjevné, že žalobkyni byl zhodnocen dosažený vyměřovací základ 16 960 Kč. Namítala-li snad pro změnu až nyní, že její hrubá mzda dosáhla 18 500 Kč, tzn. že vyměřovací základ neodpovídá uváděnému výdělku, potom na podporu svého tvrzení žádný důkaz neoznačila (k tomu srov. naopak kopii mzdového listu vystaveného obchodní společností Yargo spol. s r. o.).
37. Ohledně skončení pracovního poměru u společnosti Moravská vzduchotechnika, s. r. o., které bylo neplatné, žalovaná uvedla, že tvrzená náhrada mzdy z ničeho patrná nebyla. Samotnou neplatnost skončení pracovního poměru považuje žalovaná za nespornou. Žalovaná proto vycházela – při dosavadním penzu důkazů – primárně z obsahu opravného evidenčního listu důchodového pojištění s datem vyhotovení 31. října 2024 (zohledňujícího i zápočtový list s datem 29. srpna 2001, který žalobkyně předložila současně s námitkami). Žalovaná odkázala na své prvotní vyjádření ve věci.

38. Žalovaná dále poukázala na to, že proti novému prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně namítla již jediné to, že jí byly v napadeném rozhodnutí započteny pouze 33 dny s hrubým vyměřovacím základem 16 960 Kč, byť u společnosti Yargo spol. s r. o. pracovala v období od 1. května 1992 do 30. června 1992, přičemž její hrubá mzda obnášela 18 500 Kč. Žalovaná setrvala na svém procesním návrhu o zamítnutí žaloby.
39. Krajský soud ve věci nařídil pokračování **ústního jednání**, které se uskutečnilo dne 26. 5. 2026 za přítomnosti žalobkyně a zástupkyně žalované. Krajský soud nejprve shrnul průběh prvního jednání ve věci ze dne 6. 1. 2026, které se uskutečnilo v omluvené nepřítomnosti žalobkyně. Soud konstatoval podání žalobkyně, která byla po prvním jednání ve věci soudu adresována, zejm. obsah nového rozhodnutí o námitkách žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 23. 7. 2025 o žádosti o přepočítání starobního důchodu. Soud shrnul, že s přihlédnutím k aktuálnímu stavu nároku na starobní důchod a jeho výše byl žalobkyni starobní důchod zvýšen o 107 Kč měsíčně na výslednou výši dávky 9 240 Kč měsíčně.
40. Žalovaná v doplňujícím vyjádření ze dne 12. 3. 2026 poukázala na to, že sporné období v rozmezí května až června 1992 byla dobou souběhu doby zaměstnání a doby samostatné výdělečné činnosti. Soud vysvětlil, že tyto doby nelze sečítat, byly-li dosaženy za stejné kalendářní období. Soud srovnal obsah OLDP ze dne 11. 11. 2024 oproti novému OLDP ze dne 24. 3. 2025. Soud zmínil i spor o dobu zaměstnání u společnosti Moravská vzduchotechnika, s. r. o., kde žalobkyně rozporovala nezapočtení náhrady mzdy.
41. Žalobkyně k věci uvedla následující. Ke sporné době pojištění uvedla, že její výdělečná činnost trvala od 1. 5. 1992 do 3. 7. 1992. V prvním OLDP ze dne 20. 8. 2024 (k prvostupňovému rozhodnutí) jí byla započtena doba 33 dnů. Dále proběhla rekonstrukce evidenčního listu doby zaměstnání u Yargo, spol. s r. o. Dle tohoto rekonstruovaného evidenčního listu byla započtena doba zaměstnání od 1. 5. 1992 do 30. 6. 1992. Poukázala na potvrzení vydané MSSZ v Brně ze dne 8. 6. 1992, podle něhož měla doba samostatné výdělečné činnosti skončit dne 30. 4. 1992 a po jakou dobu žalobkyně pobírala přídavek na dítě na svou dceru. Krajský soud tímto potvrzením provedl důkaz a založil jej do spisu.
42. Dále žalobkyně poukazovala na nejasnou práci žalované s koeficienty nárůstu. Poté soud konstatoval obsah rekonstruovaného evidenčního listu ve vztahu ke společnosti Moravská vzduchotechnika. Žalobkyně tvrdila, že náhradní doba byla upravena na základě zápočtového listu. Soud znovu konstatoval odpovídající žalobní bod a také nechal nahlédnout zástupkyni žalované do opraveného evidenčního listu.
43. Krajský soud shrnul, že pro přezkum napadeného rozhodnutí je klíčový OLDP ze dne 11. 11. 2024. Předmětem sporu je druh doby, nikoliv celkový součet dnů za kalendářní období. Žalobkyně potvrdila, že pokud se přičte vykázaná doba zaměstnání a doba samostatné výdělečné činnosti za květen až červen 1992, tak celkový počet dnů odpovídá. Stejně tak odpovídá též počet dnů od 1. 10. 1992 do konce roku 1992.
44. Krajský soud dále provedl důkaz mzdovým listem z roku 1992. Žalobkyně uvedla, že údaj 52 500 Kč připsaný dole tužkou provedla ona sama při soukromém přepočtu uvedených částek. Co se týká vyměřovacího základu v období 1. 6. 1992 až 3. 7. 1992, kde se uvádí 16 960 Kč, ten nebyl jinak interpretován ani v novém prvostupňovém rozhodnutí, avšak v novém OLDP již není započten měsíc květen 1992.

45. Žalovaná k uvedenému problému předložila ze své evidence přihlášku (odhlášku) zaměstnavatele, která zní na 4. 5. 1992 až ke dni 3. 7. 1992 (odhláška). Soud jí provedl důkaz. Žalobkyně trvala na tom, že to, co má na mzdovém listu a rekonstruovaném evidenčním listu vydaném MSSZ, je pro ni směrodatné. Co se týká příjmů květen – červen 1992, ty činily 18 500 Kčs. Žalobkyně tvrdí, že ve mzdovém listu je uvedeno chybně 6 960 Kčs jako hrubý měsíční výdělek. Soud poučil žalobkyni, že 6 960 Kč je uvedeno v kolonce základ daně ze mzdy. Žalobkyně tvrdila, že žalovaná si vybrala ten vyměřovací základ, který je pro ni příznivější. Žalobkyně opakovaně tvrdila, že nerozporuje obsah mzdového listu, ale to, že jej žalovaná nesprávně interpretovala. Dále se dožadovala zohlednění vyplacené mzdy, která činila 6 960 Kčs.
46. Soud konstatoval výpis z evidence osob samostatně výdělečně činných k osobě Ž. V. ze správního spisu od 1. 1. 1992 do 31. 5. 1992. Žalobkyně prohlásila, že v tomto ohledu započítaný vyměřovací základ ve výši 8 400 Kčs za dobu výkonu samostatné výdělečné činnosti není předmětem sporu.
47. Co se týká žalobní námitky ohledně doby péče o dceru M. P. v období 1. 7. 1997 – 31. 12. 1997. Podle osobního listu důchodového pojištění má však žalobkyně uvedenou dobu pojištění. Vyloučená doba v této době činila 32 dnů. V novém OLDP k novému prvostupňovému rozhodnutí se uvádí totéž. Žalobkyně vysvětlila, že žalovaná v novém řízení opravila vyloučenou dobu i dobu zaměstnání do 6. 9. 1997, a to již v námitkovém řízení v OLDP ze dne 11. 11. 2024. Žalobkyně však setrvala na tvrzení, že jí nebyly správně započteny vyměřovací základy.
48. Žalobkyně dále zdůvodnila, že rozporuje švýcarské i britské doby pojištění, ovšem z hlediska dosažených vyměřovacích základů. Zástupkyně žalované k tomu uvedla, že cizí vyměřovací základy se nepoužívají pro výši dílčího důchodu. Žalobkyně výslovně uvedla, že nenapadá deklaraci dob pojištění a nerozporuje je.
49. K dotazu soudu, zda navrhuje žalobkyně ještě nějaké další důkazy, soud na návrh žalobkyně provedl důkaz zápočtovým listem k osobě Ž. V. vydaným zaměstnavatelem Moravská vzduchotechnika, spol. s r.o., podle něhož pracovní poměr skončil z důvodu nevyplacení části mzdy a průměrný měsíční výdělek žalobkyně činil 9 200 Kč. Žalobkyně stále poukazovala na to, že jí byla vyplacena 4,5 násobku náhrada mzdy. Soudu předložila opětovně usnesení Městského soudu v Brně sp. zn. 13 C 222/2001 o zastavení řízení ve věci obsahu potvrzení o zaměstnání vydaném zaměstnavatelem Moravská vzduchotechnika, s. r. o. Soud na návrh žalobkyně rovněž provedl důkaz tímto usnesením.
50. Poté soud ukončil dokazování ve věci a vyslechl konečné návrhy ve věci samé. Žalobkyně požadovala správný zápočet všech dob a vydání nového rozhodnutí ve věci starobního důchodu. Dále zmínila krácení tzv. výchovného, které je jí celkově kráceno. Žalobkyně uplatnila náhradu ušlého výdělku, k němuž předložila potvrzení. Dále požádala o náhradu cestovného (letenku a jízdenku na vlak). Zástupkyně žalované navrhla zamítnutí žaloby. Soud následně odročil jednání za účelem vyhlášení rozsudku v písemném vyhotovení na úřední desku.

VI. Posouzení věci krajským soudem

51. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání,

přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu krajský soud vycházel ze správního spisu předloženého žalovaným.

52. Krajský soud úvodem podotýká, že předmětem přezkumu i po vydání nového rozhodnutí žalované zůstává i nadále napadené rozhodnutí. Nynějším právním titulem pro vyplácení starobního důchodu ve stávající výši včetně příslušných valorizací je však nové rozhodnutí ze dne 23. 7. 2025 ve spojení s rozhodnutím o námitkách ze dne 5. 2. 2026. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí jde o řetězení změnových rozhodnutí měnících výši přiznané důchodové dávky. K novému rozhodnutí přitom krajský soud přihlížel tam, kde překonává původní stav nastolený napadeným rozhodnutím.
53. K jednotlivým žalobním bodům krajský soud uvádí následující.
54. **První žalobní bod** se týká sporného období zaměstnání žalobkyně u společnosti YARGO v měsících květen až červen 1992. Klíčovým důkazem je v tomto ohledu opravný evidenční list vydaný zaměstnavatelem Yargo I.C.A. s. r. o. ze dne 12. 3. 2025, podle něhož získala žalobkyně v roce 1992 v období 4. 5. 1992 až 3. 7. 1992 celkem 61 dnů doby zaměstnání a vyměřovací základ 16 960 Kč. Údajům v tomto opravném evidenčním listu také odpovídá k důkazu provedený záznam z evidence žalované (příhlášku – odhlášku zaměstnavatele), která zní na období od 4. 5. 1992 až ke dni 3. 7. 1992).
55. Ze mzdového listu vydaného tímto zaměstnavatelem za rok 1992 vyplývá, že žalobkyni byl v měsících květen – červen 1992 účtován hrubý příjem ve výši 16 960 Kč. Celkový vyměřovací základ u tohoto zaměstnavatele za rok 1992 činil u žalobkyně částku 50 960 Kč, která se také promítla do osobního listu důchodového pojištění ze dne 11. 11. 2024. Pokud žalobkyně namítala, že správný součet jejích hrubých výdělků u tohoto zaměstnavatele činil částku 52 500 Kč, tak k tomu krajský soud podotýká, že sama žalobkyně u jednání připustila, že 52 500 Kč připsaných dole tužkou provedla ona sama při soukromém přepočtu uvedených částek. Z této částky však žalovaná nemohla vycházet, neboť to není částka potvrzená zaměstnavatelem.
56. Krajský soud konstatuje, že při jednání bylo žalobkyni objasněno, že žalovaná nemůže svévolně interpretovat údaje obsažené v mzdovém listu, ale musí pracovat s tzv. hrubými výdělky, které tvoří i tvořily v době účinnosti tehdejší právní úpravy (z. č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a § 11a a § 148 prováděcí vyhlášky č. 149/1988 Sb.) vyměřovací základ zaměstnance. Žalovaná je povinna vycházet primárně z evidenčních listů vystavených zaměstnavatelem, a ty jsou také přímým a hlavním důkazem pro osvědčení vyměřovacích základů pojištěnce. Pokud jí tehdejší zaměstnavatel chybně vyznačil hrubý výdělek do mzdového listu, který byl použit při rekonstrukci evidenčního listu, jde o pracovněprávní záležitost mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, kterou MSSZ při rekonstrukci evidenčního listu nemohla řešit tím, že svévolně použije jiný údaj (v tomto případě údaj o tzv. hodinové mzdě ve výši 8 500 Kčs, který žalobkyně považuje za hrubý výdělek). Postup žalované stran určení vyměřovacího základu za období květen až červen 1992 v celkové výši 16 960 Kčs byl zákonný a souladný s podklady obsaženými v dávkovém spisu.
57. Pokud by chtěla žalobkyně rozporovat prostřednictvím systematického výkladu údaje v předmětném mzdovém listu, musela by dosáhnout jejich opravy přímo u zaměstnavatele, příp. iniciovat spor o správnost údajů obsažených v evidenčním listu [§

- 6 odst. 3 písm. a) bod 3 zákona č. 582/1991 Sb.]. Právě evidenční list – v tomto případě rekonstruovaný – je přímým podkladem pro stanovení vyměřovacího základu pro výpočet důchodové dávky.
58. Rozpor i po provedeném dokazování přetrvává v otázce, k jakému datu skončila v roce 1992 samostatná výdělečná činnost žalobkyně. Žalovaná v OLDP ze dne 11. 11. 2024 uvedla, že v období 1. 1. 1992 – 31. 12. 1992 byl žalobkyni započten vyměřovací základ ve výši 50 960 Kč (Yargo I.C.A. s.r.o.) a 92 dnů doby zaměstnání. Ve vztahu k OLDP ze dne 11. 11. 2024 byla žalobkyni nově v OLDP ze dne 24. 3. 2025 započítána doba zaměstnání od 1. 6. 1992 do 3. 7. 1992 v délce 33 dnů, což činí i rozdíl v celkově započtené době pojištění. Doba samostatné výdělečné činnosti je vymezena od 1. 1. 1992 do 31. 5. 1992 v délce 152 dnů s vyměřovacím základem 8 400 Kč. Při jednání soudu bylo objasněno, že vyměřovací základ ze samostatné výdělečné činnosti za tuto dobu není sporný. Nový OLDP vydaný k novému rozhodnutí uvádí tuto dobu samostatné výdělečné činnosti zcela shodně. Žalobkyně se však dovolává potvrzení MSSZ ze dne 8. 6. 1992, z něhož jednoznačně vyplývá, že doba samostatné výdělečné činnosti skončila ke dni 30. 4. 1992.
59. Jinými slovy řečeno, zatímco žalovaná tvrdí (a objasňuje to i v doplňujícím vyjádření), že žalobkyně měla v měsíci květnu 1992 souběh doby zaměstnání s dobou zaměstnání u společnosti Yargo, I.C.A. s. r. o., skutkový stav zjištěný dokazováním vypovídá o tom, že v měsíci květnu svědčila žalobkyni jen doba zaměstnání u společnosti Yargo I.C.A. s. r. o, nikoliv doba samostatné výdělečné činnosti. V napadeném rozhodnutí žalobkyni sice dle OLDP ze dne 11. 11. 2024 nebyla započtena doba zaměstnání, ale tato doba byla započtena jako doba samostatné výdělečné činnosti.
60. Podle ustanovení § 14 odst. 1 ZDP platí, že kryjí-li se doby pojištění navzájem, započte se pro stanovení celkové doby pojištění pro vznik nároku na důchod a výši procentní výměry důchodu jen ta doba, jejíž zápočet je pro pojištěnce výhodnější; totéž platí, kryjí-li se navzájem náhradní doby pojištění nebo doba pojištění a náhradní doba pojištění. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2013, č. j. 4 Ads 28/2013-27, *by za důkazní prostředek sloužící k spolehlivému stanovení vyměřovacích základů bylo nepochybně možné považovat i mzdové listy za jednotlivé kalendářní roky rozhodného období. Podle § 38 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění účinném ke dni 28. 5. 1992, kdy stěžovatelka ukončila činnost v družstvu, se totiž do evidenčního listu důchodového zabezpečení po závěrce mzdových listů nejpozději do 30. dubna následujícího roku za každý kalendářní rok zapisovaly doba trvání zaměstnání, hrubý výdělek, náhradní doby a další doby, které se při zjišťování hrubého výdělku vylučovaly.*
61. Osobní list důchodového pojištění je faktickou přílohou rozhodnutí o důchodové dávce, nicméně jeho náležitosti nejsou zákonem explicitně stanoveny (na rozdíl od tzv. informativního osobního listu důchodového pojištění upraveného v ustanovení § 40a zákona č. 582/1991 Sb.). Osobní list důchodového pojištění lze sice považovat materiálně za nedílnou součást rozhodnutí v důchodové věci, což ale opět zákon č. 582/1991 Sb. (srov. § 86 tohoto zákona) výslovně neupravuje (srov. obdobně závěry zdejšího soudu v rozsudku ze dne 18. 5. 2018, č. j. 33 Ad 26/2016-55).
62. Jak již krajský soud dovodil dříve ve své rozhodovací činnosti, samotná chybná klasifikace doby pojištění v osobním listu důchodového pojištění ještě nemusí znamenat nepřezkoumatelnost či nezákonnost rozhodnutí o důchodové dávce (viz k tomu

rozsudek zdejšího soudu ze dne 18. 10. 2016, č. j. 33 Ad 19/2015-32). Pokud je doba pojištění klasifikována jen jako jiný druh doby, a je zároveň zahrnuta do celkového počtu dnů doby pojištění, nemá takové pochybení vliv na vznik nároku na starobní důchod ani jeho výši.

63. Krajský soud tedy usuzuje takto. Ve vztahu k měsíci květnu 1992 je podstatné, že již v rámci napadeného rozhodnutí bylo toto období pokryto dobou samostatné výdělečné činnosti, což tehdy odpovídalo obsahu správního spisu (výkazu dob samostatné výdělečné činnosti). Dokazování v této věci vedlo k závěru, že žalobkyně nejspíše již v květnu 1992 nebyla osobou samostatně výdělečně činnou, neboť dle potvrzení MSSZ v Brně jí skončila samostatná výdělečná činnost dne 30. 4. 1992. Nicméně období května 1992 jí žalovaná nově zhodnotila jako dobu zaměstnání u společnosti Yargo I.C.A. s. r. o. V tomto ohledu tedy napadeným rozhodnutím nedošlo k žádnému nezákonnému zásahu do výpočtu výše starobního důchodu, neboť doba pojištění byla žalobkyni uznána, byť z jiného titulu.
64. Ačkoliv se tedy žalovaná ve vztahu k tomuto období pojištění žalobkyně vyjadřuje mylně i ve svém doplňujícím vyjádření, neboť zřejmě k žádnému souběhu dob v tomto kalendářním měsíci nedošlo (v souladu s předloženým potvrzením MSSZ ze dne 8. 6. 1992), lze jí přitakat v tom, že doba pojištění byla za měsíc květen žalobkyni započítána v maximálním možném rozsahu. I kdyby však k souběhu došlo, nemělo by to vliv na celkový počet dnů doby pojištění za období měsíce května 1992.
65. Co se týká období června 1992, tato doba původně nebyla napadeným rozhodnutím uznána jako doba zaměstnání, a to na půdorysu prvotního evidenčního listu zaměstnavatele Yargo I.C.A. s. r. o. ze dne 31. 3. 1995, který byl následně rekonstruován (práve na základě mzdového listu předloženého žalobkyní) nově vydaným evidenčním listem ze dne 12. 3. 2025 a tato doba zaměstnání byla nově uznána (33 dnů). Takto se promítla tato doba také do nového OLDP ze dne 24. 3. 2025. Krajský soud v tomto ohledu přihlíží k novému rozhodnutí žalované, na základě něhož již tato doba byla uznána a napadené rozhodnutí tak bylo v tomto rozsahu *via facti* nahrazeno změnovým novým rozhodnutím žalované, a to ve smyslu subsidiarity správního soudnictví.
66. Pokud pak žalovaná v novém OLDP ze dne 24. 3. 2025 pracovala s daty 1. 6. 1992 – 3. 7. 1992, vychází to z doloženého výpisu z její evidence přihlášení zaměstnance k odvodu pojistného na sociální zabezpečení. Tato data se také odrazila v rekonstruovaném evidenčním listu ze dne 12. 3. 2025 (4. 5. 1992 – 3. 7. 1992).
67. V souhrnu tedy krajský soud k prvnímu žalobnímu bodu shrnuje, že jakkoliv byly prokázány určité nesrovnalosti v evidenci dob získaných v kalendářním roce 1992, v konečném důsledku tyto neměly a nemají vliv na výši starobního důchodu (a to ve světle nového rozhodnutí žalované potvrzeného novým rozhodnutím o námitkách). Je tomu tak proto, že celková doba pojištění v tomto období byla celkově zohledněna z hlediska sumarizace dnů správně (květen 1992 jako doba samostatné výdělečné činnosti, červen jako doba zaměstnání u společnosti Yargo spol. s r.o.), jakkoliv tomu tak nebylo z hlediska její klasifikace. Vyměřovací základy za toto období byly rovněž započteny v souladu s podklady ve správním spisu.
68. Pokud by krajský soud postupoval formalisticky a pro uvedené nesoulady zrušil napadené rozhodnutí (a to pouze v rozsahu nezohlednění dob zaměstnání v měsíci červnu 1992), k čemuž již došlo novým rozhodnutím žalované, nevedlo by to ke

kýženému přepočtu starobního důchodu a materiálnímu úspěchu žalobkyně oproti stávajícímu stavu, ale pouze k opravě osobního listu důchodového pojištění jako přílohy napadeného rozhodnutí. Jinými slovy řečeno, žalobkyni byly v plném rozsahu zachovány jak doby pojištění, tak i dosažené prokázané vyměřovací základy (8 400 Kč ze samostatné výdělečné činnosti a 50 960 Kčs ze zaměstnání u společnosti Yargo, spol. s r. o.).

69. Ke **druhému žalobnímu bodu**, který se týká působení žalobkyně ve společnosti Moravská vzduchotechnika a započtení doby pracovního poměru ode dne 1. 7. 1997 do 6. 9. 1998, soud provedl důkaz předloženým potvrzením o zaměstnání (zápočtovým listem) ze dne 29. 8. 2001, podle něhož žalobkyně byla zaměstnaná u tohoto zaměstnavatele v období od 1. 7. 1997 do 6. 9. 1998. Dále se tu potvrzuje průměrný hrubý výdělek 9 200 Kč a průměrný čistý měsíční výdělek ve výši 7 465 Kč. Dle rekonstruovaného evidenčního listu ze dne 31. 10. 2024 (původně ze dne 30. 8. 1999) byla žalobkyni v roce 1997 započtena doba 184 dnů a 32 dnů vyloučené doby s vyměřovacím základem 49 785 Kč. Dále byla v roce 1998 (do 6. 9. 1998) započtena doba 249 dnů a 76 dnů vyloučené doby s vyměřovacím základem 54 431 Kč. Sama žalobkyně při jednání soudu uvedla, že tato doba je v pořádku a byla opravena v rámci námitkového řízení vedoucího k vydání napadeného rozhodnutí. K tomu krajský soud uvádí, že přesně takto jsou doby pojištění i výdělky promítnuty do OLDP ze dne 11. 11. 2024 a nic na tom nezměnil ani OLDP ze dne 24. 3. 2025 připojený k novému rozhodnutí.
70. Co se týká neplatného okamžitého zrušení pracovního poměru žalobkyně, je to mezi žalobkyní a žalovanou nesporná skutečnost. Předmětem sporu je náhrada mzdy, kterou měla žalobkyně obdržet za období dvou měsíců. K tomu žalobkyně předložila jednak první stránku rozsudku Městského soudu v Brně č. j. 49 C 406/98-18, z níž je pouze patrné, že tímto rozsudkem bylo okamžité zrušení pracovního poměru dopisem ze dne 24. 7. 1998 určeno jako neplatné. Dále žalobkyně trvala na provedení důkazu usnesením Městského soudu v Brně ze dne 29. 11. 2001, č. j. 13 C 222/2001-15, jímž bylo zastaveno řízení o žalobě, již se žalobkyně domáhala opravy obsahu potvrzení o zaměstnání. Krajský soud k výkladu těchto soudních rozhodnutí konstatuje, že žádné z nich nelze považovat za doklad toho, že náhrada mzdy byla vyplacena za dobu, kdy měla běžet výpovědní doba, ačkoliv pracovní poměr byl skončen neplatně okamžitým zrušením.
71. Jak vyplývá z judikatury Nejvyššího správního soudu, *pokud zaměstnavatel nevyplatil náhradu za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti, protože tento nárok nebyl včas uplatněn a došlo k promlčení, nelze tyto nevyplacené náhrady započíst do vyměřovacího základu pro výpočet výše starobního důchodu* (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2014, č. j. 3 Ads 52/2013-30). Dále soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2005, č. j. 5 Ads 60/2003-89, podle něhož „Náhrada mzdy při neplatném rozvázání pracovního poměru dle § 61 odst. 1 zákoníku práce je příjmem započitatelným do vyměřovacího základu pojistného na sociální zabezpečení ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) zákona ČNR č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 118/2000 Sb. a zákona č. 492/2000 Sb., který lze rozpočítat na jednotlivé kalendářní měsíce po dobu neplatného rozvázání pracovního poměru. Doba účasti na důchodovém pojištění od

neplatného skončení pracovního poměru je tak zároveň dobou pojištění podle § 11 odst. 1 písm. a) z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.“

72. Náhrada mzdy je tedy započitatelným příjmem do vyměřovacího základu pojištěnce, ale musí být prokázáno, že byla pojištěnci vyplacena a v jaké výši. V tomto směru nemá dostatečnou vypovídací hodnotu ani potvrzení zaměstnavatele (zápočtový list ze dne 29. 8. 2001), protože dokládá pouze obecně průměrný hrubý měsíční výdělek žalobkyně 9 200 Kč a průměrný měsíční čistý výdělek. To však nestačí k tomu, aby bylo prokázáno vyplacení skutečné výše náhrady mzdy za předmětné období červenec – srpen 1998 (viz k tomu obdobně Veřejný ochránce práv: Sborník stanovisek 4. Důchody, 2009, s. 69). Krajský soud tedy považuje námitky ve druhém žalobním bodě za nedůvodné.
73. **Třetí žalobní bod** směřuje velmi neurčitě proti nesrovnalostem zápočtu cizích dob pojištění, které žalobkyně získala ve švýcarském a britském pojistném systému. Krajský soud se snažil tuto námitku vyjasnit při jednání, kde žalobkyně vysvětlila, že nerozporuje součty dob pojištění ve Švýcarsku a Spojeném království, ale vyměřovací základy, které se liší mezi OLDP k prvostupňovému rozhodnutí a napadenému rozhodnutí. Žalobkyně vzala na vědomí, že cizí vyměřovací základy nemají vliv na výpočet dílčího důchodu. Žalobkyně nedokázala námitku dále konkretizovat.
74. Krajský soud ověřil, že součty švýcarských a britských dob dle OLDP ze dne 11. 11. 2024 odpovídají jednotlivým vykázaným dobám i podkladovým sdělením příslušných cizích nositelů pojištění. Zároveň nový OLDP ze dne 24. 3. 2025 na tom nic nezměnil (5 330 dnů doby pojištění ve Švýcarsku, 366 dnů britské doby pojištění). Osobním listem důchodového pojištění připojeným k prvostupňovému rozhodnutí se krajský soud nezabýval, neboť napadené rozhodnutí je reformační a OLDP ze dne 11. 11. 2024 původní osobní list důchodového pojištění nahrazuje.
75. Krajský soud k této námitce uvádí, že ze spisu jsou skutečně patrné určité rozpory ve vyměřovacích základech získaných ve švýcarském systému pojištění. Ovšem lze tu vyslovit souhlas se žalovanou, že tyto vyměřovací základy se při výpočtu dílčího důchodu dle čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 nepoužijí a nemají tak vliv na výši dílčího starobního důchodu. Podle citovaného ustanovení platí, že „*příslušná instituce vypočte výši náležející dávky výpočtem teoretické výše a následně skutečné výše dávky (poměrná dávka) takto: i) teoretická výše dávky se rovná dávce, kterou by dotyčná osoba měla nárok, pokud by všechny doby pojištění nebo bydlení získané podle právních předpisů ostatních členských států byly získány ke dni přiznání dávky podle právních předpisů, které uplatňuje. Pokud podle těchto právních předpisů výše dávky nezávisí na délce získaných dob, považuje se uvedená výše za teoretickou výši; ii) příslušná instituce pak stanoví skutečnou výši poměrné dávky tak, že použije na teoretickou výši poměr mezi délkou dob získaných před vznikem sociální události podle právních předpisů, které uplatňuje, a celkové délky dob získaných před vznikem sociální události podle právních předpisů všech dotčených členských států.*“ V souladu s ustanovením čl. 56 odst. 1 písm. c) nařízení 883/2004 se při výpočtu osobního vyměřovacího základu za dobu pojištění získanou výkonem výdělečné činnosti v jiném členském státě dle nařízení 883/2004 během rozhodného období dosadí průměrný indexovaný výdělek vypočtený z *vyměřovacích základů získaných a započítaných podle českých právních předpisů*, nikoliv skutečné vyměřovací základy dosažené v cizích systémech pojištění. Žalovaná tak v napadeném rozhodnutí (i v novém rozhodnutí) postupovala.

76. Krajský soud uzavírá, že žalobní námitka nebyla natolik konkrétní, aby se jí mohl podrobněji zabývat. Podle přesvědčení krajského soudu nedošlo v tomto ohledu k žádné újmě na právech žalobkyně.
77. Ke **čtvrtému žalobnímu bodu**, kde žalobkyně opět útržkovitě zmiňuje, že jí do roku 1986 nebyly započítány žádné příjmy k jejím dobám pojištění a že jí byly kráceny doby vedení na úřadu práce, k tomu krajský soud konstatuje, že jí tato problematika byla vysvětlena dostatečně již žalovanou v napadeném rozhodnutí. Rozhodné období bylo v případě žalobkyně stanoveno správně a vyměřovací základy za roky, které do něj nespádají, se nepodílejí na výpočtu výměry důchodu (§ 18 odst. 1 ZDP). Doba vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání je náhradní doba pojištění (§ 5 odst. 2 ve spojení s § 12 odst. 1 ZDP) a její zápočet je ze zákona limitován.
78. Ohledně krácení zvýšení procentní výměry za vychované dítě (M. P.), krajský soud opět obecně konstatuje, že tzv. výchovné je koncipováno jako zvláštní součást (zvýšení) procentní výměry důchodu (srov. II bod 1 zákona č. 323/2021 Sb., § 34a ZDP), která jako taková v procesu dílčení také podléhá krácení. V případě, že žalobkyni byl přiznán dílčí, a nikoliv „sólo“ český důchod, pak má právo pouze na dílčí část výchovného (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2025, č. j. 6 Ads 237/2024-26).

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

79. Ze všech shora uvedených důvodů byla žaloba shledána jako nedůvodná, a proto ji soud zamítl, jak je uvedeno ve výroku I tohoto rozsudku.
80. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované nelze náhradu nákladů řízení přiznat ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok II tohoto rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 5. června 2026

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce